

jaa maa sige, i Stilen, maaffe mere nøje-regnende, mere vidtgaende, end man ellers plejer at være, ogsaa naar det vedrører Interpunktionen, men dog paa en saadan Maade, at jeg naturligvis ikke kunde have den allermindste Betænkelse ved at tiltræde hele denne Række af Forslag, og jeg antager heller ikke, at dette Ting vil have nogen som helst Betænkelse derved. Men det er jo ogsaa undergaaet ikke saa faa Realitetsændringer, og jeg skal kortelig nævne i hvert Tilfælde de vigtigste af dem.

§ 2, der omhandler Betingelserne for at optages som Elev paa Seminarierne, kræves opretholdt den gældende, men mange Gange illuforste, Regel om Forberedelse i 1 Aar hos en duelig Lærer som nødvendig Betingelse for at kunne optages. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal være kompetent til at give denne forberedende Vejledning, var det her vedtaget, at det foruden Lærere ved de offentlige Skoler tillige skulde være saadanne Lærere ved de private Skoler, som havde erholdt Skoledirektionens Tilladelse. Dette er forandret til, at der kun behøves Skolekommissionens Anbefaling, men jeg skønner for mit Vedkommende ikke rettere, end at denne Forandring, skønt jeg ikke kan anse den for en Forbedring, dog ikke kan have nogen Betydning med Hensyn til Forslagets Vedtagelse i dette Ting, og jeg tilraader derfor her at følge Forslaget, som det nu foreligger.

Et andet ret vigtigt Punkt i § 2 angaar de Klasser af Personer, der skulle kunne fritages for den almindelige Forordning om, at Eleverne skulle gennemgaa Seminariets tre Klasser. Der var i den Henseende af Landstinget vedtaget en bestemt Angivelse af, at de, der havde bestaaet Afgangseksamen for studerende eller almindelig Forberedelseseksamen, kunde optages i mellemste Klasse uden at have gennemgaaet yngste, under visse nærmere Betingelser. Dette er forandret saaledes, at det nu er mere almindelig fastsat, at „under særlige Omstændigheder kunne dog de, der have fyldt henholdsvis det 19de eller 20de Aar med Ministeriets Tilladelse efter bestaaet Oprykningsprøve optages i Seminariets mellemste Klasse uden at have gennemgaaet yngste eller i dets ældste Klasse uden at have gennemgaaet yngste eller mellemste Klasse,” og jeg anser denne Frihed, som Ministeriet derved har faaet til at bevilge Undtagelser, for i det hele heldigere end at give visse Klasser bestemt Udseende. Man har under Forhandlingerne i Folketinget fremhævet, og det bør jeg nævne, at man ved at give Ministeren denne Frihed har tænkt paa, at det maaffe særligt kunde

være til Gavn for Kvinder, der meget ofte have bestaaet andre Prøver end de nævnte og have gennemgaaet en anden Livsudvikling, og af hvem det derfor vilde være urimeligt at forlange, at de skulde gennemgaa alle Klasser. Paa dette Punkt mener jeg ikke, der er nogen Grund til ikke at følge Forslaget, saaledes som det nu foreligger til Vedtagelse.

§ 5 er der foregaaet en Forandring med Hensyn til den Tid, som de, der have gennemgaaet Seminariets mellemste Klasse, skulle have Lov til at tilbringe uden for Seminariet i en Virksomhed, som man nærmest tænker sig opret til Lærergerningen, inden de bestaa anden Del af Prøven. I det oprindelige Forslag, som jeg forelagde her i Tinget, var der givet en Frist mellem første og anden Del af tre Aar, og af disse tre Aar var der tænkt at tillade, at de to tilbragtes uden for Seminariet i offentlig eller privat Virksomhed. Her i Tinget blev det vedtaget at sætte to Aar, hvoraf det ene altsaa kunde benyttes uden for Seminariet. Folketinget er vendt tilbage til Ministerens oprindelige Forslag, og jeg kan jo kun anbefale, at man følger Folketinget paa dette Punkt, da det er min oprindelige Tante, og Forstællen er tilmed saa lidet væsentlig, at jeg heller ikke kan antage, at dette Ting skulde have Betænkelse ved at rette sin Overbevisning i dette Punkt efter, hvad det andet Ting har ment, var det rigtige.

Hvad angaar § 6, som omhandler Eksamensordningen, antager jeg sikkert, at dette Tings Flertal vil hilse med Glæde, at det andet Ting har bibeholdt den Ordning, som herfra af hele Udvalget enstemmig var foreslaaet, nemlig at Seminarierne selv afholdt Prøven, og at den nuværende Eksamenkommission hæves, medens der i Stedet for den dannes en Censurkommission. Det er bibeholdt, man har kun foreslaaet et enkelt Punkt rettet. Dette Ting ønsker nemlig indsat: „I Religion og praktisk Færdighed har et Medlem af vedkommende Seminariekommision Ret til at deltage i Censuren“. Dette Landstingets Ønske, der gif noget uden for Forslagets Ramme, har man i det andet Ting ikke ment at kunne søje sig efter, og har stillet denne Passus, men jeg kan ikke tro, at dette Punkt, hvor det andet Ting er i Overensstemmelse med, hvad jeg oprindeligt har foreslaaet, skulde lægge Vanskeligheder i Vejen for Lovens Vedtagelse. Det er dog i hvert Tilfælde af de mindre betydende. — Man har dernæst med Hensyn til Eksamensordningen gjort en anden Realitetsforandring, som jeg